

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 313/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

499/2010. (XII. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. július 12-én előterjesztett **panaszát** a 2010. december 1-jén megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2010. július 12-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát a Testülethez, amelyben a vele szemben 2010. július 4. napján Budapesten, a Felvonulási téren fogantató rendőri intézkedést sérelmezte. A panaszos beadványát 2010. július 28-án kiegészítette, majd 2010. augusztus 2-án aláírásával megerősítette.

I.

1) A panaszos előadta, hogy 2010. július 4-én 14 óra 48 perckor Budapesten, a Felvonulási téren tartózkodott társaival. Ezt megelőzően egyszer már igazoltatták, és ruházatát átvizsgálták. A panaszos ruházata fekete bakancsból, fekete bevetési nadrágból, fekete pólóból ("Made in Hungary" felirattal), fekete taktikai mellényből és övből állt, valamint egy – combra erősített – olajzöld gázmaszktáskából, illetve egy

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

övre rögzített sisakból állt. A megjelölt időpontban a panaszoshoz hasonló öltözéket viselő embereket egy helyre terelték (többségüket igazoltatták, adataikat rögzítették), majd felszólították őket a taktikai mellény és a sapka levételére, valamint előállítást helyeztek kilátásba. A felszólításnak a panaszos és társai eleget tettek.

Az intézkedő rendőri egységek a panaszos álláspontja szerint súlyos jogsértést követtek el, mivel semmilyen jogszabály és/vagy rendelet nem tiltja a fent leírt öltözék viselését. Hozzátette, hogy öltözkük „még csak nyomokban sem hasonlít semmilyen felosztatott társadalmi szervezet egyenruhájára”, ők semmilyen tiltott önkényuralmi jelképet nem viseltek, valamint nem nyilvános rendezvényen történt az intézkedés.

A panaszos megítélése szerint „a rendőrök túllépték hatáskörüket, a jelvény mögé bújva mindenféle kitalált indokokra hivatkozva folyamatosan végzálják a jogkövető állampolgárokat, jogszabályi háttér nélkül”. A panaszos előadta, hogy az ilyen eljárásokat felháborítóknak és aggályosnak tartja.

A panaszos azt is megjegyezte, hogy a rendőri állomány „felkészületlen és szakszerűtlenül intézkedik”, ugyanis nem a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (a továbbiakban: Rtv.) módon igazoltatnak, „az okmányok folyamatosan kézről kézre járnak”, ami adatvédelem szempontjából igencsak kifogásolható, valamint nincsenek tisztában a jogszabályokkal.

2) A panaszos beadványának kiegészítéseként a Testület kérdéseire úgy reagált, hogy arra nem emlékszik, hogy a rendőrök igazolták volna magukat. A rendőrök tájékoztatták arról, hogy fokozott ellenőrzést rendeltek el, és felhívták a figyelmet arra, hogy amennyiben nem veszi le a panaszos társaival együtt a taktikai mellényt, elő fogják őket állítani. A jogorvoslati lehetőségekről azonban kioktatás nem történt.

Az egyik intézkedő rendőr idézett egy jogszabályt, miszerint a „felosztatott társadalmi szervezet egyenruhájára emlékeztető” öltözéket viselt a panaszos és a többi személy. A panaszos ezzel nem értett egyet, véleménye szerint ruházatuk „maximum a kéményseprőkével” téveszthető össze. A panaszos megjegyezte, a rendelet csak nyilvános rendezvényen tiltja a „felosztatott társadalmi szervezet egyenruhájára emlékeztető” öltözet viselését.

3) A panaszos megküldte a Testület részére az intézkedésről az általa készített videofelvételt. Az intézkedés kezdete nem látható, a felvételen az hallható, amint az egyik intézkedő rendőr ismételt felszólítja résztvevőket, hogy vegyék le a csendőr egyenruhát és szüntessék meg „ezt” a jellegzet, ellenkező esetben mindenkit előállítanak. A panaszos ez követően megkérte a rendőrt a megfelelő jogszabályhelyre való hivatkozásra, arra vonatkozóan, hogy a csendőrséget mi tiltotta be vagy oszlatta fel. Erre a rendőr magához vett egy több oldalból álló iratsomagot, amelyből elkezdte felolvasni a következőket: „2009. július 17-én, a 218/99 Kormány rendelet 10/C §-a szerint felosztatott társadalmi szervezet – ez a Magyar Gárda. Külön említést érdemelnek a sajátos fekete formáját viselő, magyar, magukat csendőrnek nevező

személyek – amit ugye ön is mondott –, akik több alkalommal alakzatba rendeződve tevékenyen közreműködtek a gárdához köthető rendezvények során. A csendőrség tevékenységét az újjá alakult Magyar Gárda szervezetén belül fejtette ki. Tekintettel arra, hogy a feloszlott egyesület a Magyar Gárdát is magába foglalja, a jogerős ítélet mindkettőre kiterjed, így a Magyar Gárda szervezetén, azaz a jogi értelemben nem létező szervezet keretein belül nem működhet a közösség. Tehát mint csendőrség nem működhet.” Ezután az intézkedő rendőr elmondta, hogy mindenkinek rögzítik az adatát, szabálysértési feljelentést készítenek az egyenruha viselése miatt és figyelmeztette a panaszost és a jelenlevőket, amennyiben nem veszik le a csendőr egyenruhát, azaz nem szüntetik meg azt a jelleget, előállítást foganatosítanak velük szemben.

A panaszos ezután elmondta, hogy fél órával korábban érkezett és már egyszer átvizsgálták, és fél órán keresztül „vitáztak” telefonon a rendőrök arról, hogy a panaszost elő kell-e állítani vagy sem, és végül figyelmeztetés és „minden egyéb” nélkül továbbengedték. Erre az intézkedő rendőr megkérdezte, „én ott voltam fél órával ezelőtt?”. A panaszos erre úgy reagált, „nem” és hozzátette, hogy nem érti, hogy miért nem lép fel a rendőrség egységesen és korábban őt miért nem figyelmeztették, ugyanis a ruházata akkor is ugyanaz volt. A rendőr úgy felelt, nem tudja, hogy egyáltalán intézkedtek-e a panaszossal szemben, neki ugyanis nincsen hivatalos tudomása arról. Ezt követően egy résztvevő azt közölte, hogy a felszólításnak eleget tesznek. Mire a rendőr felsorolta, hogy mely ruhadarabokat kell levenniük (tollas kalap, bevetési mellény). Ezután a panaszos még megpróbálta véleményét kifejteni, mire egy másik rendőr – akinek az arca nem látható a felvételen – azt mondta, „nem kötözködsz, nem forgatod ki, asszem elfogadható volt az indok”.

4) 2010. november 16-án a Testület tanácsadója a panasz pontosítása érdekében telefonon megkereste panaszost.

A panaszos arról adott tájékoztatást, hogy 2010. július 4-én a Felvonulási téren (56-osok terén) két esetben foganatosítottak vele szemben rendőri intézkedést. A panaszos előadta, hogy azt az (első) intézkedést, amikor őt mintegy 15 percig igazoltatták, nem sérelmezi. Kifogásolta azonban az ezt követő rendőri fellépést – amellyről a Testület rendelkezésre bocsátott egy felvételt is –, amikor felszólították őt ruházata levételére. Véleménye szerint erre nincsen felhatalmazása a rendőrnek, nincs ugyanis olyan jogszabály, amely tiltaná az általa viselt ruházatot. Előadta továbbá azt is, hogy a második rendőri intézkedés alkalmával őt nem igazoltatták, adatait nem rögzítették.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedéssel kapcsolatban, illetőleg megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, valamint a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Budapest rendőrfőkapitánya 2010. július 1-jén kelt, 01000/24831/2010. ált. számú egyedi utasításával fokozott ellenőrzést rendelt el Budapest teljes területére 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig az Rtv. 30. §-ának (1) és (3) bekezdése, illetve Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 73. §-ának (6) bekezdése és 103. §-ának (11) bekezdése alapján. Az egyedi utasítás szerint a rendőri állomány feladata a fokozott ellenőrzés keretében figyelemmel kísérni a rendezvényre érkezőket, valamint a helyszíneken tartózkodókat, megakadályozni az esetleges jogsértések kialakulását. Annak során a feladat végrehajtásába beosztott rendőri állomány szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat-, csomag- és járműátvizsgálásokat hajt végre, az Rtv. 13. §-a alapján – illetve kérésre – közreműködik az esetlegesen megbomlott rend helyreállításában, jogsértés esetén végrehajtja a szükséges intézkedést.

Az egyedi utasítás indokolása azt tartalmazza, hogy egy magánszemély a főváros V. kerületében található Erzsébet térre, valamint a Felvonulási tér – Andrassy út – Bajcsy-Zsilinszky út – Hajós utca útvonalra 2010. július 4. napjára demonstráció megtartását jelentette be, mely rendezvényen jelentős számú résztvevő megjelenése volt várható. A demonstratív tömegrendezvény biztosítása, illetőleg a gyülekezési joggal élők és a járókelők biztonságának garantálása érdekében a főváros területén indokolt a személy- és gépjárműforgalom fokozott ellenőrzése.

Az indokolás utal továbbá az Rtv. 30. §-ának (3) bekezdésére, miszerint a rendőrség „a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja”. A Szolgálati Szabályzat 73. §-ának (6) bekezdése alapján a „gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) hatálya alá tartozó, illetve más jelentős rendezvény helyszínén csapaterőnek a biztosításban való részvétele esetén azt a területet, ahová a belépők fokozott ellenőrzése kötelező, a rendőri szerv vezetője határozza meg”. A 103. § (11) bekezdése szerint a „fontosabb utasítást az előljáró írásban adja ki, és azt ki kell hirdetni az érintett beosztottak előtt”.

2) Budapest Rendőrfőkapitánya Rendészeti Helyettesének tájékoztató levele szerint Budapesten, a XIV. kerület Felvonulási téren az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdéséből fakadó intézkedési kötelezettség miatt kerültek végrehajtásra a rendőri intézkedések. A rendőri intézkedések jogalapja a Budapest területére elrendelt fokozott ellenőrzés volt.

Budapest rendőrfőkapitányának Budapest teljes területére szóló fokozott ellenőrzés elrendelésén túlmenően a kérdéses napra az országos rendőrfőkapitány az egész ország területére kiterjedő fokozott ellenőrzést rendelt el a 29000/17966/2010. ált. számú egyedi utasításával.

A rendőrség tájékoztatást nyújtott arról, hogy a rendőri intézkedések során 386 db RK lap készült a BRFK Ideiglenes Csapatszolgálati Századok és a BRFK mobilcsoportok által.

A panaszossal szemben egy alkalommal intézkedtek, amit a BRFK Észak Pesti Csapatszolgálati Század IV. szakaszába tartozó három r. őrmester hajtott végre 13 óra 58 perckor. Arra vonatkozó adat nem merült fel, hogy a panaszost máshol is igazoltatták volna. A panaszossal szemben szabálysértési- és büntetőeljárást nem indítottak.

A panaszossal szembeni igazoltatására okot adó körülmény az volt, hogy a Hősök Tere irányából közlekedett gyalogosan fekete színű öltözetben az 56-osok tere irányába. A rendezvény idején működő törzs utasításra került sor az igazoltatására. A fokozott ellenőrzést végrehajtó rendőrök a panaszos táskájában egy csendőrtollas sapkát találtak, de ezt nem viselte. A panaszos a rendőri intézkedés végeztével a helyszínről eltávozott az 56-osok terén található emlékmű felé, és csatlakozott az ott tartózkodó több olyan személyhez is, akik fekete ruházatban és kakastollas csendőrsapkában várakoztak. Megállapítást nyert, hogy az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. rend.) 10/C. §-ában foglalt szabálysértés az előzőekben megemlített személyekkel szemben megvalósult. Arra vonatkozólag nem merült fel adat, hogy a panaszost másodszor is igazoltatták volna.

A rendőrségi tájékoztatás tartalmazza azt is, hogy a „Független Rendészeti Panasztestület szerint nem lehet kötelezni az intézkedő rendőröket nyilatkozattételre.”

3) A BRFK Észak Pesti Csapatszolgálati Század parancsnokának jelentése a következő többletinformációkat tartalmazza.

A parancsnok a „Nemzet, Haza, Család Polgári Egyesület” által bejelentett rendezvény biztosításában vett részt. A panaszossal szemben a BRFK egyik Kerületi Rendőrkapitányságának beosztottai egy alkalommal intézkedtek (igazoltatás, ruházat-, és csomagátvizsgálás) az „Adattárakból történő lekérdezések nyilvántartása alapján” 2010. Július 4-én 13 óra 58 perckor. A korábbi rendőri tájékoztatással egyező módon tartalmazza a jelentés azt, hogy az intézkedést három r. őrmester fogatosította, azzal a kiegészítéssel, hogy további egy r. őrmester végezte a dokumentálást.

A rendezvény idején működő törzs vezetőjének utasítása alapján került sor a nevezett személlyel szembeni intézkedésre a Budapesten a Múcsarnok hátsó oldala és az 56-osok tere találkozásánál. A panaszos a Hősök tere irányából közlekedett gyalogosan az 56-osok tere irányába. Öltözete fekete színű volt, ezért a törzs kérte, hogy vonják intézkedés alá. Ezért a panaszost igazoltatták, majd átvizsgálták a ruházatát és a csomagját is. Az intézkedés során olyan tény vagy körülmény, amely további rendőri intézkedést igényelt volna, nem merült fel. A panaszos birtokában levő táskában az intézkedő rendőrök láttak ugyan egy csendőrtollas sapkát, de a panaszos azt nem viselte.

Az intézkedést követően a panaszos továbbhaladt az 56-osok terén található emlékmű felé, ahol a rendezvényre érkezők gyülekezési helye volt. Itt, a későbbiek során több olyan személy is látható volt, akik fekete ruházatban, fekete, un. taktikai mellényben és kakastollas csendőrsapkában várakoztak. Ezekhez a személyekhez csatlakozhatott a panaszos is.

Többek között ennek észlelése indokolta azt, hogy a rendezvény helyszínére jogi alcsoport érkezen, melynek állásfoglalása alapján az ilyen ruházatban lévők megvalósítják a Szabs. rend. 10/C. §-ában foglalt szabálysértést, ezért velük szemben rendőri intézkedés foganatosítása szükséges.

Ennek megfelelően kezdtek Intézkedést a BRFK két Kerületi Rendőrkapitányságának állományába tartozó beosztottak. Rajtuk kívül a helyszínen tartózkodott még az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Készenléti Rendőrség Bevetési Osztálya is.

A BRFK Észak Pesti Csapatszolgálati Század parancsnoka azzal kapcsolatban nem rendelkezett információval, hogy a panaszossal szemben foganatosított-e valamelyik rendőri egység további intézkedéseket, azt azonban lehetett látni, hogy amikor intézkedés alá vonták szabálysértés miatt az első személyt, aki a Magyar Gárda csendőregyenruháját viselte, többen elvonultak az intézkedés helyszínéről, és önként levették a csendőri mivoltukat jelölő ruhadarabokat (sima v. csendőrség feliratú taktikai mellény, kakastollas sapka).

4) A BRFK hivatalvezetőjének tájékoztató levele a panaszossal szembeni rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat rögzíti.

A Budapest Rendőrfőkapitánya 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig Budapest teljes területére fokozott ellenőrzést rendelt el.

A hivatalvezető az Rtv. 30. §-ának (1) és (2) bekezdéseire hivatkozott először. Ezt követően arról adott tájékoztatást, hogy nem egyértelmű a panaszbeadvány a tekintetben, hogy hány intézkedés – igazoltatás – történt a panaszossal 2010. július 4-én, a Budapest, XIV. kerület 56-osok terén. A rendőrségi nyilvántartás adatokat nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a panaszost 14 óra 48 perckor igazoltatták volna vagy vele szemben konkrét rendőri intézkedés történt volna. A rendőrség nyilvántartása szerint a panaszost 2010. július 4-én, 13 óra 58 perckor Budapest, XIV. kerület 56-osok terén vonták intézkedés alá. A BRFK Hivatalvezetője ezután utalt az Rtv. 13. §-ának (1), valamint az Rtv. 29. §-ának (1) és (6) bekezdéseire.

Rögzítette azt is, hogy a hivatkozott jogszabályhelyek alapján a fokozott ellenőrzés, illetőleg esetlegesen szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt került sor a panaszos igazoltatására, azonban olyan tény, körülmény nem merült fel, amely további rendőri intézkedést igényelt volna.

A továbbiakban a tájékoztatólevél azt a többlet információt tartalmazza, hogy a panaszossal szemben szabálysértési eljárás nem indult. Illetve a levélben több ponton az szerepel, hogy a Testület kérdéseinek megválaszolása érdekében további megkeresések szükségesek, amelyek eredménye pótlólag kerül megküldésre.

5) A BRFK Értékelő Osztálya tájékoztatása szerint a panaszos szembeni 12 óra 57 perckor történt (korábbi) igazoltatás és a 14 óra 48 perckor történt intézkedést is rögzítették és a felvételek megküldték. Arról is tájékoztatást nyújt a levél, hogy a későbbi, a vezetési pont által készített felvétel (14 óra 48 perces) egy órával későbbi időpontot mutat.

6) A rendőrség a Testület rendelkezésére egy DVD lemezt bocsátott, amelyen három felvétel látható. A rendőrség által megküldött felvételek közül két fájlban a panaszossal összefüggésben értékelhető adat nem látható, ezért a Testület azok ismertetésétől eltekint.

Az egyik fájlban azonban látható, amint a panaszos – rendőri intézkedés keretén belül – a táskájából, mellényéből, nadrág zsebeiből és övtáskájából pakolja ki személyes tárgyait (víz, kötél, gázálc, világító rúd, vízálló poncsó, tollas sapka stb.). Hallható az intézkedés kezdetén, hogy a háttérben rögzítik az intézkedés időpontját, azaz 12 óra 57 percet, illetve a panaszos neve is hallható (feltehetőleg a panaszos adatait ekkor kérdezték le). A panaszos majdnem 6 perc eltelté után (eddig tartott kb. az átvizsgálás) kezdte el visszapakolni tárgyait, amelyet kb. az intézkedés kilencedik percében fejezett be.

Mindeközben látható és hallható, amint az egyik intézkedő rendőr folyamatos kommunikációt folytat rádión a panaszos magatartásáról. A kommunikációnak csak bizonyos részletei hallhatóak, így például az, hogy a panaszoson „effektív” nem volt Gárda ruha, minden a táskájában volt, csak bevetési mellény volt rajta. Nem sokkal később egy határozott kérdés hallható a rádióból, mégpedig az, hogy milyen öltözetben volt a panaszos, amikor intézkedés alá vonták. Erre az intézkedő rendőr azt felelte (aminek csak egy része hallható), bevetési mellény, nadrág, bakancs. Ezután részben egy, a rádión keresztül leadott utasítás hallható, hivatkozással a Szabs. rend. 10/C. §-ára, és utalás történt arra, hogy szabálysértés elkövetése esetén a panaszost elő kell állítani. Azután az a rendőr, aki az utasítást kapta megkérdezte a panaszostól, hogy milyen célból jelent meg a helyszínen. Mire a panaszos úgy felelt, „sétálgat”. A rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy a bejelentett rendezvényen ilyen ruházatban nem lehet megjelenni, mert azzal szabálysértést követ el. A panaszos erre megkérdezte, „mert hogy?”. A rendőr ismételt elmondta, hogy rendezvény helyszínén Gárda jellegű öltözetben nem lehet megjelenni, mert azzal szabálysértés elkövetése valósul meg. Majd a panaszos megpróbált telefonálni, mire az egyik rendőr megkérte, hogy az intézkedés alatt ne tegye azt, mire a panaszos úgy reagált, hogy egy r. századostól szeretett volna tanácsot kérni.

A 17. perc végén közölték a rendőrök a panaszossal, hogy az igazoltatása véget ért, „részükről ennyi volt”, valamint utaltak a Korm. rend. 10/C. §-ába ütköző cselekmény megvalósulásának következményére. Végül a panaszos kérdésére két intézkedő rendőr tájékoztatta a panaszost arról, hogy panasza esetén a rendőrséghez a Teve utcába, a Testülethez és az ügyészséghez fordulhat.

III.

A Testület a panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott rendőrségi dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szembeni (második) fellépés jogszerűségét. A panaszossal folytatott telefonbeszélgetés egyértelművé tette, hogy kifejezett kifogása az, hogy a rendőrök felszólították ruházta egyes elemeinek levételére, valamint az, hogy a panasztételi lehetőségekről őt nem tájékoztatták.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, az 57. §-ának (5) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz és a 62. §-ának (1) bekezdésében garantált szabad véleménynyilvánításhoz való jogát az alább írtaknak megfelelően.

1) A panaszos konkrét sérelmének vizsgálatát megelőzően szükségesnek tartja a Testület rögzíteni azt, hogy a vizsgált időpontban és helyszínen fokozott ellenőrzés volt hatályban. Ezzel összefüggésben a Testület az alábbiakat kívánja előadni.

A rendőrségi dokumentumok szerint Budapest rendőrfőkapitánya fokozott ellenőrzést rendelt el 2010. július 4-én 0 órától 24 óráig a főváros teljes területére. Az egyedi utasítás indokolása kiváltó okként arra az információra utalt, hogy a megjelölt napra egy magánszemély a főváros V. kerületében található Erzsébet térre, valamint a Felvonulási tér - Andrassy út - Bajcsy-Zsilinszky út - Hajós utca útvonalra demonstráció megtartását jelentette be, mely rendezvényen jelentős számú résztvevő megjelenése volt várható. A tüntetés biztosítása, illetve a gyülekezési joggal élők és a járókelők biztonságának biztosítása érdekében indokoltnak tartották a főváros területén való fokozott ellenőrzés.

A Szolgálati Szabályzat 39. §-a meghatározza a fokozott ellenőrzés fogalmát: „összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

Az Rtv. fokozott ellenőrzést szabályozó 30. §-ának (1) bekezdése értelmében „a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat

igazoltathatja.” Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése alapján „a rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja.”

A fokozott ellenőrzés elrendelésének jogszabályi feltételei a Testület szerint a rendezvényt érintett terület vonatkozásában fennálltak – a panaszolt intézkedés pedig ezen a területen történt.

A Testület megítélése szerint a fokozott ellenőrzés elrendelésére a rendezvények helyszínéhez közeli területekre jogszerűen került sor, amellyel összefüggésben alapjogi sérelmet nem állapított meg.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése előírja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával (arányosság követelménye). A (2) bekezdés szerint pedig több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. A Testület szükségesnek tartja sokadszorra is megjegyezni, hogy a fokozott ellenőrzésnek a főváros teljes területére történő elrendelése olyan esetekben, amikor a rendezvény Budapest jól behatárolható területein és kerületeiben kerül megtartásra, az arányosság követelményét nem veszi kellően figyelembe. A Testület ezt már korábban, hasonló esetekben jelezte, és jelen állásfoglalásban is szükségesnek tartja felhívni a figyelmet arra, hogy aggályosnak tekinti a fokozott ellenőrzés területi kiterjesztését, még akkor is, ha a rendezvényre érkezők, és az onnan távozók biztonságának garantálása a rendezvény konkrét helyszínénél nagyobb terület ellenőrzés alatt tartását teszi szükségessé. Jelen esetben azonban a panaszos által sérelmezett intézkedésre a fokozott ellenőrzés által érintett területen, az egyedi utasításban konkrétan hivatkozott rendezvény helyszínén (Felvonulási téren, azaz az 56-osok terén) került sor.

2) A panaszossal folytatott telefonbeszélgetés során egyértelművé vált, hogy ő a vele szembeni második intézkedést, azaz azt, kifogásolta, hogy felszólították a taktikai mellény és sapka levételére. A Testület tanácsadója kérdésére a panaszos úgy nyilatkozott, hogy az első intézkedéssel (azaz az igazoltatásával, ruházat- és csomagátvizsgálásával) összefüggésben nincs panasza. A Testület ezért azt értékelte, hogy jogszerűen szólították-e fel – a második intézkedés alkalmával – a panaszost egyes ruhadarabjainak levételére, és annak nem teljesítése esetére jogszerűen helyezték-e kilátásba az előállítás jogkövetkezményét a rendőrök. Szükséges rögzíteni, hogy a rendőrség és a panaszos is úgy nyilatkozott, hogy a második, kifogásolt rendőri intézkedés alkalmával őt nem igazoltatták, ugyanakkor a panaszos által megküldött felvétel igazolja azt, hogy a rendőri intézkedéskor jelen volt, tehát a rendőri

felszólításnak, figyelmeztetésnek az érintettje volt, még akkor is, ha őt végül nem igazoltatták és adatait sem rögzítették.

a) A panaszos igazoltatását követő eseményekről, azaz a második intézkedésről két rendőrségi dokumentum tartalmaz információt. A két irat egyező módon tartalmazza azt a tényt, hogy a panaszos a rendőri intézkedés (igazoltatása) végeztével a helyszínről eltávozott az 56-osok terén található emlékmű felé, ahol a rendezvényre érkezők gyülekezési helye volt. Itt csatlakozott az ott tartózkodó több olyan személyhez is, akik fekete ruházatban és kakastollas csendőrsapkában várakoztak. A BRFK Észak Pesti Csapatszolgálati Század parancsnoka jelentésében arról is beszámolt, hogy többek között ennek észlelése indokolta azt, hogy a rendezvény helyszínére jogi alcsoport érkezzen. Megállapítást nyert részükről, hogy az ilyen ruházatban lévők megvalósítják a Szabs. rend. 10/C. §-ában foglalt szabálysértést, ezért velük szemben rendőri intézkedés foganatosítása szükséges. Ennek megfelelően kezdtek intézkedni a jelen levő rendőrkapitányságok állományába tartozó beosztottak.

Arra vonatkozólag nem merült fel adat, hogy a panaszost másodszor is igazoltatták volna, illetve hogy vele szemben valamelyik rendőri egység további intézkedéseket foganatosított volna. A rendőrség továbbá azt is közölte a Testülettel, hogy a panaszossal szemben szabálysértési feljelentés nem tettek. Az azonban a panaszos által megküldött felvételből kiderült, hogy a rendőrség a panaszost és társait szabálysértés elkövetésére figyelmeztette, és előállítást helyeztek kilátásba annak továbbfolytatása esetére. A BRFK Észak Pesti Csapatszolgálati Század parancsnoka jelentésében rögzítette azt is, hogy lehetett látni, hogy amikor intézkedés alá vonták szabálysértés miatt az első személyt – aki egyébként a Magyar Gárda csendőregyenruháját viselte –, többen elvonultak az intézkedés helyszínéről és önként levették a csendőri mivoltukat jelölő ruhadarabokat (sima v. csendőrség feliratú taktikai mellény, kakastollas sapka).

A panaszos által rendelkezésre bocsátott felvételekből megállapítható, hogy intézkedő rendőr – a panaszos által előadott módon – valóban felszólította a jelenlevőket, így a panaszost is a csendőr egyenruha levételére, és kérte, hogy szüntessék meg azt a jelleget. A panaszos kérésére a rendőr hivatkozott – az akkor hatályban levő – Szabs. rend. 10/C. §-ában foglaltakra. Ezen túlmenően a rendőr felolvasta azt is, hogy a csendőrség – akiknek tagjai (a csendőrök) több alkalommal alakzatba rendeződve tevékenyen közreműködtek a gárdához köthető rendezvények során – tevékenységét az újjá alakult Magyar Gárda szervezetén belül fejtette ki. Elmondta azt is, hogy a bíróság által felosztatott egyesület a Magyar Gárdát is magába foglalja, ezért a jogerős ítélet mindkettőre kiterjed, tehát a csendőrségre is. A Magyar Gárdán, azaz „a jogi értelemben nem létező szervezet keretein belül nem működhet a közösség”. Ezután tájékoztatta az intézkedő rendőr az érintetteket az adatrögzítés tényéről, valamint arról, hogy szabálysértési feljelentést készítenek az egyenruha viselése miatt, továbbá figyelmeztette őket, arról, hogy ellenkező esetben (azaz amennyiben nem veszik le a csendőr egyenruhát), előállítást fognak foganatosítani velük szemben.

A Testület utalni kíván töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja,

ugyanis a Testület nem járhat el szabálysértési hatóságként, szabálysértési felelősség fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítására hatásköre nem terjed ki. Azt azonban az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján vizsgálnia kell, hogy a rendőrség kellő körültekintéssel és megfelelő jogalapra hivatkozva járt-e el akkor, amikor szabálysértés elkövetésére hivatkozva a panaszost a fentiek szerint felszólította ruházatának megváltoztatására.

A Testület utalni kíván az Rtv. 13. §-ára amely a rendőr intézkedési kötelezettségére vonatkozó előírásokat tartalmazza. Ennek (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az intézkedés napján hatályban levő Szabs. rend. 10/C. §-a a következőket rögzíti. Az (1) bekezdés szerint, aki a bíróság által társadalmi szervezet feloszlataásáról hozott döntésében jogellenesnek nyilvánított tevékenységet végez, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható. A (2) bekezdés a bíróság által feloszlátott társadalmi szervezet működésében a feloszlataás után történő részvételt szankcionálja. Végül a (3) bekezdés arról rendelkezik, hogy milyen jogkövetkezménnyel jár az, ha valaki nyilvános rendezvényen a bíróság által feloszlátott társadalmi szervezet egyenruháját vagy formaruháját viseli, továbbá aki nyilvános rendezvényen olyan egyenruhát vagy formaruhát visel, amelyről – annak jellegzetes tulajdonságai miatt – bíróság által feloszlátott társadalmi szervezet egyenruhája, formaruhája ismerhető fel.

A szabálysértés tényállása kapcsán a Testületnek vizsgálnia kellett a mögöttes feltételként szolgáló, feloszlataásról hozott bírósági döntést is, figyelemmel arra, hogy a rendőr intézkedése indokaként is hivatkozott erre.

A Fővárosi Ítéltábla 5. Pf.20.738/2009/7. sz. jogerős ítéletével a Magyar Gárdát feloszlatta. Az ítélet hatálya az indokolás szerint kiterjed az egyesülethez kapcsolódó mozgalom működésére is. Az Ítéltábla ítéletében utalt arra, hogy a Magyar Gárda (Mozgalom) nem jogképes, azt az egyesülettel szimbiózisban, az egyesületen belül, annak szervezeti egységeként működő entitásnak kell tekinteni. Igazolja ezt az, hogy az egyesület által becsatolt „együtműködési megállapodás” szerint a Magyar Gárda az egyesület „ideológiai-szellemi iránymutatását magáénak vallva” az egyesület céljait valósítja meg. Tekintve pedig, hogy az egyesület a Magyar Gárdát magában foglalja, az ítélet hatálya arra is kiterjed, „vagyis az egyesület feloszlataása kapcsán a bíróság a Magyar Gárdában tevékenykedő természetes személyek együtműködésének az egyesülethez kötődő szervezeti kereteit is megszünteti”. Az indokolás pontosítja az elsőfokú ítélet félreérthető rendelkezését, és leszögezi, hogy a feloszlataásról hozott döntés „a Magyar Gárdát alkotó természetes személyek jövőbeli egyesülési és gyülekezési jogára – mint anyagi jogi jogosultságra – kihatással nincs” (hiszen ez ellentétes lenne az elkülönült jogi személyiség elvével). A tilalom tehát csakis a

Magyar Gárda (egyesület vagy annak szervezeti egysége) keretében gyakorolt jog vonatkozásában érvényesül.

A panaszos maga is leírja beadványában, hogy ruházata a következő volt: fekete bakancs, fekete bevetési nadrág, fekete póló ("Made in Hungary" felirattal), fekete taktikai mellény és öv. Leírta azt is, hogy a hozzá hasonló öltözetet viselő személyekkel egyszerre kezdtek intézkedni a rendőrök, amelyet a felvétel is igazol. Ezzel egyező módon a rendőrség is arról adott tájékoztatást, hogy az aznapra bejelentett vonulós rendezvény gyülekezési helyén, azaz az 56-osok terén több olyan személy volt, akik fekete ruházatban, fekete, un. taktikai mellényben várakoztak, azzal a kiegészítéssel, hogy kakastollas csendőrsapkát viseltek, akikhez a panaszos is csatlakozott. A panaszossal szembeni első intézkedésről készült videofelvétel és rendőrségi dokumentumok szintén a fent ismertetett öltözékről adtak tanúságot, továbbá az is megállapítható, hogy a panaszos birtokában is volt egy, a rendőrség által kifogásolt kakastollas csendőrsapka, amelyet igazoltatása (első, nem kifogásolt intézkedés) alakalmával nem viselt, pusztán a táskájában tartott.

A rendőrség nem jelölte meg kifejezetten a Szabs. rend. 10/C. §-ának (3) bekezdését, azaz csak magára a jogszabályhelyre (10/C. §) hivatkozott. A panaszos által megküldött felvételen azonban jól hallható, hogy rendőr azt közölte a jelenlevőkkel, hogy az „egyenruha viselése miatt” szabálysértési feljelentést tesznek. Ebből viszont arra lehet következtetni, hogy a rendőrség a Szabs. rend. 10/C. §-ának (3) bekezdésében rögzített, fentiekben ismertetett tényállás megvalósulása miatt kezdte meg az intézkedést, azaz szólította fel a jelenlevőket a bevetési mellény és a tollas kalap levételére.

A Testület fenntartja már több korábbi állásfoglalásában rögzített véleményét, miszerint valamely szervezet tagjait a külvilág elsősorban olyan külső jegyek által képes azonosítani, mint a ruházat vagy a tanúsított magatartás. A rendelkezésre bocsátott felvételeken a jelenlevők olyan öltözetben láthatóak, amely a felosztatott társadalmi szervezet által használt egyenruhához hasonló elemeket tartalmazott. Az intézkedő rendőr pedig kifejezetten azon ruhadarabok levételét kérte a jelenlevőktől, amelyek a felosztatott társadalmi szervezet egyenruhájának jellegére utalók voltak, így a bevetési mellényt és a tollas kalapot. A Testület megítélése szerint ezért – alapul véve a Szabs. rend 10/C. §-ának (3) bekezdését valamint az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésében rögzített intézkedési kötelezettségre vonatkozó rendelkezést – a panaszos és társai által viselt öltözetrel megvalósulhatott a felosztatott társadalmi szervezetben való részvétel tényállása, azaz a vizsgált eset kapcsán az intézkedéshez szükséges gyanú fennállhatott, ami pedig megalapozta a rendőrség intézkedési kötelezettségét.

A tényállás feltételként írja elő azt, hogy nyilvános rendezvényen valósuljon meg a szabálysértő magatartás. Ezzel összefüggésben rögzíthető, hogy 2010. július 4-ére vonulós rendezvényt jelentettek be [lásd jelen állásfoglalás II. rész 1) pontját] amelynek kiindulási helye a Felvonulási tér volt. A rendőrségi információk szerint a konkrét intézkedés helyszíne az 56-osok tere (Felvonulási tér), a vonulós rendezvény

gyülekezési pontja volt. A Testület véleménye szerint ezáltal a „nyilvános rendezvény” kitétel fennállt.

A Testület álláspontja szerint a panaszos által viselt ruházat alkalmas volt arra, hogy a felozlatott társadalmi szervezetbe való részvétel szabálysértése elkövetésének gyanújára hivatkozva rendőri intézkedést alapozzon meg. **Azzal tehát, hogy felszólították a panaszost a bevetési mellény és a tollas kalap levételére, jogszerűen korlátozták a véleménynyilvánításhoz való jogát.**

Érdemes azonban rámutatni arra, hogy a panaszossal szemben végül szabálysértési eljárás nem indult az eset kapcsán, ezáltal azonban maga az intézkedés szükségessége is megkérdőjelezhető.

b) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy jogszerűen helyezte-e kilátásba az intézkedő rendőr az előállítás jogkövetkezményét, arra az esetre, ha a panaszos és társai nem teljesítik a felszólítást, azaz nem veszik le a megjelölt ruhadarabokat.

Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait. Ezek közül a (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata rögzíti azt, hogy előállítható az a személy, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja. Ugyan 33. §-ának (2) bekezdésében foglalt előállítási okok diszkrecionálisak, azaz a rendőr mérlegelésébe tartozik az elkövetett magatartás súlyához mérten az, hogy szükségesnek véli-e adott esetben az előállítás foganatosítását. Mindenesetre a hivatkozott fordulat alapján megállapítható, hogy a megfelelő jogalap birtokában helyezte kilátásba a vizsgált esetben az intézkedő rendőr a negatív jogkövetkezményt, figyelemmel az előző pontban kifejtettekre, azaz arra is, hogy a jelelevők, így a panaszos által tanúsított magatartás révén fennállt az intézkedés (figyelmeztetés) foganatosításához szükséges szabálysértés elkövetésének gyanúja, **ezért a Testület úgy ítélte meg, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

3) A panaszos állítása szerint a rendőrök felkészületlenül és szakszerűtlenül intézkedtek. Ezzel összefüggésben kifogásolta azt, hogy a jogorvoslati lehetőségekről őt nem tájékoztatták.

A panasztétel lehetőségével kapcsolatosan az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésének második mondata rögzíti azt, hogy az Rtv. V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

A Testület szükségesnek tartja megjegyezni, hogy jelen esetben az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt intézkedést és kényszerítőeszközt ugyan nem foganatosítottak a panaszossal szemben, mégis elvárható volt az intézkedő rendőr részéről az, hogy a törvényben foglalt panasz lehetőségekről a tájékoztatást nyújtson, hiszen a panaszost a rendőr egyrészt felszólította egyes ruha darabjainak levételére, majd az előállítás hátrányos jogkövetkezményét helyezte kilátásba arra az esetre, ha ezen felszólításnak

nem tenne eleget. Az előállítás pedig az Rtv. V. fejezetében nevezett intézkedés, amelynek alkalmazásakor az intézkedő rendőr részéről kétségkívül fennáll az a kötelezettség, hogy az érintett személyt a panasztétel lehetőségeiről kioktassa. A Testület ezért látta indokoltnak vizsgálni az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésének második mondatában foglalt kötelezettség teljesülését.

A rendőrség a Testület ezzel kapcsolatos konkrét kérdésére nem nyújtott tájékoztatást. A rendőrség tehát nem cáfolta a panaszjogról való kioktatás elmulasztását, ezért a Testület a panaszos állítását fogadta el alapul, és arra következtetett, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésében írt kötelezettségüknek nem tettek eleget. **A Testület ezért a panaszos jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogának csekély fokú sérelmét állapította meg.**

IV.

1) A Testület elfogadhatatlannak tartja a megkeresésére adott rendőrségi választ, miszerint a „Független Rendészeti Panasztestület szerint nem lehet kötelezni az intézkedő rendőröket nyilatkozattételre.” A Testület ehelyütt fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy a panaszokban megfogalmazott sérelmek tisztázásához egyrészt a panaszbeadványban foglaltakat, másrészt pedig a rendőrség által nyújtott információkat veszi elsősorban alapul állásfoglalása kialakításához. A rendőrségtől ezeket az információkat felvilágosítás-kérés formájában tudja megtenni, oly módon, hogy kérdéseket fogalmaz meg a rendőrség felé. Ezen kérdések megfogalmazása és megválaszolása különösen akkor nagyon fontos, amikor a panaszosnak olyan speciális sérelmei adódnak, mint, ahogy a jelen esetben is történt. A Testület számára nem elfogadható a fenti kijelentés, amely sajnálatos módon a rendőrség részéről a nem megfelelő hozzáállást és az együttműködés hiányát sugallja.

2) A Testület ismerteti továbbá az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének 2009. május 6-án kelt, valamennyi rendőr-főkapitányság vezetőjének, Készenléti Rendőrség igazgatójának, a Nemzeti Nyomozó Iroda igazgatójának és a Köztársasági Őrezred parancsnokának részére megküldött körlevelének a fenti problémához kapcsolódó részét:

„A Panasztestületi tagok olyan kérései, kérdései vonatkozásában a segítségnyújtás, a tájékoztatás megtagadása, a kért adatok rendelkezésre bocsátása, az iratokba való betekintés, továbbá a másolatok készítésének lehetővé tétele, amelyekre a jogszabályok egyértelműen felhatalmazást adnak **nem tagadhatók meg**. Amennyiben a már rendelkezésre bocsátott iratok (rendőri jelentések, meghallgatási jegyzőkönyvek) a Panasztestület szerint az általa lefolytatott vizsgálatához nem elegendőek és azok további kiegészítését kéri, úgy ezzel kapcsolatban a rendőrség – az egyes ügy minden légyeges részélemét figyelembe véve, mérlegelési jogkörben – e kérést teljesíti, vagy alapos indokkal megtagadhatja. A mérlegelés alapja minden esetben a rendőrség azon kötelezettsége, melyet a Magyar Köztársaság Alkotmánya, valamint az Rtv. az alapvető jogok érvényesülése tekintetében előír.”

A Testület megítélése szerint az idézett körlevél feltétlenül módosításra szorul, ugyanis az abban foglalt eljárást és az azzal kapcsolatban kialakult helytelen értelmezést – miszerint a rendőrség a Testület kéréseit, kérdéseit csak első alkalommal köteles teljesíteni, a továbbiakban pedig az érintett szerv mérlegelésétől függően az megtagadható – az Rtv. rendelkezései nem támasztják alá. Testület megjegyzi, hogy a módosítás szükségességét már jelezte korábban is a rendőrség felé, és az ORFK Ellenőrzési Szolgálatának vezetője 2009. július 9. napján kelt levelében egyetértett a Testület megkeresések teljesítésére vonatkozó álláspontjával.

A Testület felhívja továbbá a rendőrség figyelmét arra, hogy Testület azon véleménye – amelyet az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjének 2009. május 6-án kelt körlevelére adott válaszában fejtett ki –, miszerint „a rendőr elzárkózhat a nyilatkozattétel elől, és még egy informális beszélgetés keretében is megtagadhatja a Panasztestület kérdéseire adandó választ”, a panasz kapcsán érintett rendőr személyes meghallgatására vonatkozott. A Testület tehát a hivatkozott körlevél azon része kapcsán, amely a megpanaszolt rendőri intézkedésben érintett rendőr személyes meghallgatásával volt kapcsolatos, foglalt úgy állást, hogy megítélése szerint a körlevél jogilag korrekt módon mutat rá arra, hogy a formális meghallgatás egy olyan eljárásjogi kategória, amelynek szükségképpen garanciái kell, hogy legyenek, a Testület eljárása pedig nem sorolható be az általában ismert eljárásjogi szabályok közé, ezért a törvényi garanciák hiányoznak. A Testület ezen levelében azt is kifejezésre jutatta, hogy tisztában van azzal a Testület, hogy a rendőr elzárkózhat a Testület tagjaival (munkatársaival) való beszélgetéstől, és nem is kívánja a meghallgatást semmilyen módon kikényszeríteni. Ehhez hozzátette azt is, hogy ilyen esetekben a rendelkezésre álló információk mindenekelőtt a panasztevők és a független harmadik személyek elmondására lesz kénytelen hagyatkozni a Testület, és ennek következményeként esetleg egyoldalúan alakítja ki állásfoglalását.

A Testület nyomatékosan fel kívánja hívni a rendőrség figyelmét a két téves értelmezési lehetőség kiküszöbölésére – mind a személyes meghallgatás, mind pedig az írásos megkeresése vonatkozásában – és az utóbbi probléma (írásos megkeresés) kapcsán pedig a hivatkozott körlevél módosításának szükségességére.

V.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés, azaz a panaszos ruházatának egyes darabjainak levételére való felszólítás nem sértette a panaszos véleménynyilvánításhoz való jogát, ugyanakkor csekély mértékben sérült tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való joga azzal, hogy a panasztétel lehetőségéről őt nem tájékoztatták, ezért a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2010. december 1.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület